

Profetens död

Innehåll

- Profetens sjukdom före hans död
- Profetens predikan före hans död
- Abu Bakrs bön med folket före profetens död
- Fatimas inträde hos profeten vid hans dödsögonblick
- Profetens ﷺ död
- Dog Guds Sändebud av förgiftning?
- Hur gammal var profeten vid sin död?
- Tvagning och begravning av profeten

Profetens ﷺ död var en stor olycka som drabbade alla muslimer. De utsattes för en enorm chock, och Medinas gator fylldes av gråt och sorg över hans bortgång. Trots att han var människornas främste och profeternas inregel hade han, liksom alla Adams barn, en bestämd livstid. Gud säger: {Du kommer att dö, och de kommer att dö}.

Efter att ha fullbordat lagstiftningen under avskedspilgrimsfärden hade profeten fullgjort sitt uppdrag och förmedlat sitt budskap innan han dog. Han ﷺ valde att möta Gud och paradiset framför ett evigt liv i denna värld. Han sade: "Jag blev given valet mellan jordens skatter och evigt liv i den, och att möta min Herre och paradiset – och jag valde paradiset."

Profetens sjukdom före hans död

Enligt Ibn 'Abbas var uppenbarelsen av *Surat al-Nasr* ett meddelande till profeten om att hans död närmade sig. Orden **{När Guds hjälp och seger kommer}** syftar på erövringen av Mekka, och **{och du ser människorna gå in i Guds religion i skaror}** är tecknet på profetens död.

Före sin sjukdom befallde profeten Usama ibn Zayd att bege sig ut för att strida mot romarna.

En natt gick profeten ut till al-Baqi' för att besöka gravarna och be om förlåtelse för de döda där. Sedan återvände han hem. På morgonen fick han kraftig huvudvärk och feber, och han svimmade flera gånger om dagen. Under sin sjukdom brukade han flytta mellan sina hustrur. När han var hos Maymuna sade han: **"Var är jag i morgon?"** Hans hustrur förstod att han ville vara hos 'A'isha, så de gav honom tillåtelse.

Profeten flyttades till 'A'ishas hus, stödd av 'Ali ibn Abi Talib och al-Fadl ibn al-'Abbas. Han var sjuk i fjorton dagar och gick ut till bönen tills de sista tre dagarna, då han inte längre kunde gå ut.

Profetens predikan före hans död

En dag under sin sjukdom ansträngde sig profeten och gick in i moskén. Han höll en predikan och sade: **"En tjänare fick valet mellan denna världens blomstring och det som finns hos Gud, och han valde det som finns hos Gud."** Abu Bakr förstod och började gråta och sade: **"Vi offrar våra fäder och mödrar för dig!"**

Profeten sade: **"Den som har gjort mig mest gott med sin egendom och sitt sällskap är Abu Bakr. Om jag skulle ta någon till en nära vän, skulle jag ta Abu Bakr till en nära vän, men det är broderskap i islam. Låt ingen dörr i moskén vara kvar öppen förutom Abu Bakrs dörr."**

Han uppmanade också till att Usamas armé skulle sändas ut och rekommenderade muslimerna att behandla *al-Ansar* väl. Men Usamas armé återvände på grund av profetens sjukdom.

Abu Bakrs bön med folket före profetens död

I profetens sista dagar blev hans sjukdom svår. När kvällsbönen kom frågade han 'A'isha: **"Har folket bett?"** Hon svarade: Nej. Han sade: **"Befall Abu Bakr att leda folket i bön."**

Abu Bakr var inte i Medina, så Omar ledde bönen. Profeten hörde hans röst och sade: **"Var är Abu Bakr?"**

Abu Bakr började sedan leda bönen i tre dagar tills profeten dog.

Anas ibn Malik berättar att profeten kom ut till folket när de bad bakom Abu Bakr på hans dödsdag. Abu Bakr trodde att profeten skulle leda bönen och ville gå tillbaka, men profeten tecknade åt dem att fullfölja bönen. Sedan drog han för gardinen och återvände till 'A'ishas rum. Ingen bön kom efter detta.

Fatimas inträde hos profeten vid hans dödsögonblick

På förmiddagen samma dag som profeten dog kom hans dotter Fatima in till honom. 'A'isha berättar:

"Vi, profetens hustrur, var alla hos honom och ingen av oss hade gått. Då kom Fatima gående. Profeten sade: **'Välkommen, min dotter.'** Hon satte sig bredvid honom. Han viskade något i hennes öra och hon började gråta. Sedan viskade han igen och hon log."

Efter profetens död berättade Fatima för 'A'isha vad han sagt:

Första gången sade han: **"Gabriel brukade repetera Koranen med mig en gång varje år, men i år gjorde han det två gånger. Jag tror att min tid är nära. Frukta Gud och ha tålamod, för jag är den bästa föregångaren för dig."** Då grät hon.

Andra gången sade han: **"Är du inte nöjd med att vara de troendes kvinnors ledare?"** Då log hon.

I en annan berättelse sade hon: **"Han berättade att han skulle dö i denna sjukdom, så jag grät. Sedan berättade han att jag skulle vara den första av hans familj som följer honom, så jag log."**

Hon gladdes åt att snart återförenas med sin far, sin mor och sina bröder i paradiset. Men hon såg också sin fars smärta och sade: **"Vilken smärta, min far!"** Profeten svarade: **"Din far kommer inte att känna någon smärta efter idag."**

Profetens ﷺ död

Anas ibn Malik berättar att profetens sista ord till umman var: **"Bönen,**

bönen! Och det som era händer äger.”

‘Abd al-Rahman ibn Abi Bakr kom in med en siwak i handen. Profeten såg på den, och ‘A’isha förstod att han ville ha den. Hon mjukade upp den åt honom och gav den till honom.

‘A’isha sade: ”Av Guds nåd över mig var att profeten dog i mitt hus, på min dag, mellan min hals och mitt bröst, och att Gud förenade mitt saliv med hans innan han dog.”

När dödsångesten kom sade profeten: **”O Gud, hjälp mig mot dödens plågor.”**

När dödsängeln kom och profeten såg honom låg hans huvud i ‘A’ishas knä. Han svimmade en stund, vaknade sedan och såg upp mot taket. Han sade: **”O Gud, den Högste följeslagaren... den Högste följeslagaren...”** Sedan föll hans hand och hans själ togs.

Dog Guds Sändebud av förgiftning?

Profeten hade svår smärta. Ibn Mas‘ud och andra berättade att profeten dog av förgiftning. Al-Bukhari återger att profeten sade till ‘A’isha under sin sjukdom:

”Jag känner fortfarande smärtan från den mat jag åt i Khaybar.”

Han syftade på den förgiftade fårköttbiten som en judinna gav honom. Han tog en tugga men spottade ut den.

Han sade: **”Detta är tiden då min aorta brister på grund av det giftet.”**

Giftet stannade i hans kropp i tre år tills han fullbordat sitt uppdrag, arabernas hjärtan hade öppnats för islam och Gud hade fullbordat segrarna för honom.

Hur gammal var profeten vid sin död?

Profeten var **63 år** när han dog, måndagen den 12 Rabi‘ al-Awwal år 11 e.H., i ‘A’ishas rum. Abu Bakr kom in och sade:

”Må mina föräldrar offras för dig! Du är god i liv och död.”

Sedan gick han ut och sade till folket som grät:

”Den som dyrkade Muhammad – Muhammad är död. Den som dyrkar Gud – Gud är levande och dör inte.”

Tvagning och begravning av profeten

Efter profetens död förberedde hans familj honom och tvättade honom på tisdagen. De som tvättade honom var:

- ‘Ali ibn Abi Talib
- al-‘Abbas ibn ‘Abd al-Muttalib
- al-Fadl och Qutham (al-‘Abbas söner)
- Usama ibn Zayd
- Profetens tjänare Shaqran

De tvättade honom med kläderna på. Sedan grävde de en grav under hans bädd i ‘A’ishas rum. Människorna gick in gruppvis för att be över honom – först männen, sedan kvinnorna, sedan barnen – och ingen ledde bönen.

De som sänkte honom i graven var al-‘Abbas, hans två söner och ‘Ali. Bilal stänkte vatten över graven. Profetens grav höjde sig en handbredd över marken. Han begravdes mitt i natten till onsdagen.

Källor

- al-Zirikli: *al-A‘lam*
- Ibn al-Athir: *Usd al-Ghaba fi Ma‘rifat al-Sahaba*
- Ibn Sa‘d: *al-Tabaqat al-Kubra*
- al-Baladhuri: *Ansab al-Ashraf*
- Ibn ‘Abd al-Barr: *al-Isti‘ab fi Ma‘rifat al-Ashab*
- Ibn Kathir: *al-Bidaya wa-I-Nihaya*
- al-Dhahabi: *Siyar A‘lam al-Nubala’*
- Ibn Hisham: *Sira*
- al-Tabari: *Tarikh al-Umam wa-I-Muluk*
- Qissat al-Islam: ”Profetens död och dess påverkan på hans följeslagare”